Dosarul № 9r-2/2025 I instanţă
Nr. comp. 2-24124992-05-9r-09072025 judecător Alexandru Ciorba
judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E

31 iulie 2025

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud
sediul Comrat
în componenţa:
președinte de şedinţă, judecător Mironov Andrei
judecători Hudoba Valeri și Colev Grigori

judecând în conformitate cu prevederile art.426 din Codul de procedură civilă, fără participarea părţilor la proces în ordine de recurs recursul declarat de către Doina Bularga împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025, în pricina civilă la cererea depusă de Serghei Lungu, prin intermediul avocatului Alexandru Chisnencu, persoanele interesate Doina Bularga și Ministerul Justiției cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării hotărârii judecătorești străine din 25 iulie 2024 a Tribunalului Judiciar din Pontoise, Republica Franceză,

audiind raportul judecătorului raportor pe fondul cauzei şi în baza argumentelor invocate în cererea de recurs,

C O N S T A T Ă :

La 31 octombrie 2024 (data de pe plicul poștal), Serghei Lungu, prin intermediul avocatului Alexandru Chisnencu a depus cerere cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării hotărârii judecătorești străine nr. RG 24/03424-Nr Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024 a Tribunalului Judiciar din Pontoise, Republica Franceză, persoană interesată Doina Bularga.

În susținerea cererii a indicat că, la data de 25.07.2024 instanța de judecată a Tribunalului Judiciar din Pontoise (prima instanță), judecător, dna Noemie Gourdon, judecător plasat pe lângă Primul Președinte al Curții de Apel din Versailles, delegat la instanța judecătorească din Pontoise, a examinat dosarul nr. RG 24/03424-nr. Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024, la cererea lui Serghei Lungu cu privire la exercitarea autorității părintești asupra copilului minor *****, născut la *****, stabilirea reședinței obișnuite a copilului minor și a drepturilor de vizită-părinți necăsătoriți, a emis și pronunțat o hotărâre judecătorească, rămasă definitivă și irevocabilă prin necontestare, respectiv

executorie, prin care a decis, că:

-Dnul Serghei Lungu va exercita exclusiv autoritatea părintească;

- Părintele care nu exercită autoritatea părintească își păstrează dreptul de a supraveghea întreținerea și educația copilului și trebuie să fie informat în consecință cu privire la alegerile importante legate de viața copilului;

- Respinge dlui Serghei Lungu idea de depunere a cererii de interzicere a ieșirii copilului de pe teritoriul francez;

- Fixează și stabilește reședința obișnuită a copilului minor ***** la domiciliul dlui Serghei Lungu;

- Nu există niciun motiv pentru a acorda drepturi de vizită și cazare dnei Doina Bularga;

- Nu este nevoie să se pronunțe cu privire la contribuția financiară la întreținerea și educația copilului în lipsa unei cereri din partea dlui Serghei Lungu;

- Fiecare parte își va păstra responsabilitatea pentru cheltuielile suportate de acesta;

- Decizia este cu drept executoriu cu titlu provizoriu;

- Oricare nouă sesizare la judecătorul afacerilor de familie al instanței de judecată a Tribunalului din Pontoise va trebui să fie făcută mai întâi cu obiectul prealabil al unei tentative de mediere familială conform dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 2016-1547 din 18.11.2016 de modernizare a justiției din secolul 21, și aceasta sub sancțiunea inadmisibilității;

- Revine părții celei mai diligente să notifice această hotărâre de către un executor judecătoresc în termenul de 6 luni de la data dictării acesteia, iar în caz contrar hotărârea va fi nulă în aplicarea art. 478 din Codul de procedură civilă;

- Prezenta decizie va fi supusă contestării cu apel în termenul de o lună de la comunicarea executorului judecătoresc, la grefa Curții de Apel din Versailles.

A menționat în cerere că, nefiind supusă contestării cu apel în termenul prevăzut de lege de o lună, respectiva hotărâre a devenit definitivă și executorie, chestiune confirmată prin certificatul directorului serviciilor de grefă judiciară de la Curtea de Apel din Versailles la data de 25 septembrie 2024.

A notat că, Serghei Lungu și Doina Bularga părinții copilului minor *****, nu sunt căsătoriți, au concubinat și locuit împreună ultimii 6 ani în Franța, pe parcursul ultimilor ani au avut diferite disensiuni între ei, iar Doina Bularga din diferite motive de inconvenientă de a conviețui cu partenerul său Serghei Lungu, de repetate ori a luat copilul fără știrea concubinului și a dispărut de acasă, în Italia sau Republica Moldova. Ultima dată, în luna aprilie a anului 2024, Doina Bularga a luat copilul fără știrea lui Serghei Lungu, și a dispărut de acasă. Aflând ulterior că ea cu copilul lor minor ***** se află pe teritoriul Republicii Moldova, probabil la părinții ei din s. Sagaidac, r-nul Cimișlia sau în altă localitate, necunoscută de reclamant. Serghei Lungu de repetate ori s-a adresat organelor competente de drept

referitor răpirii copilului și dispariției lor împreună cu mama sa.

A conchis că, Serghei Lungu este foarte atașat de copilul minor *****, și vice-versa, pentru toată perioada de viață conjugală cu Doina Bularga, el a fost persoana care a exercitat autoritatea părintească și custodia asupra copilului minor: plasamentul la domiciliu, instituționalizarea la grădiniță, asigurarea medicală, etc., chestiuni confirmate inclusiv prin hotărârea menționată de judecată, care este executorie, astfel a apărut necesitatea recunoașterii și executării ei pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin încheierea protocolară din 28 ianuarie 2025 a Judecătoriei Cimișlia, instanța de judecată a atras din oficiu Ministerul Justiției, atribuindu-i calitate procesuală – persoană interesată.

Prin încheierea judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025, a fost admisă cererea depusă de Serghei Lungu, reprezentat de avocatul Alexandru Chisnencu.

S-a recunoscut și s-a încuviințat executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii judecătorești străine nr. RG 24/03424 – nr. Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024, pronunțată de Tribunalul Judiciar din Pontoise, Republica Franceză, prin care s-a dispus:

-Serghei Lungu va exercita exclusiv autoritatea părintească;

-Părintele care nu exercită autoritatea părintească își păstrează dreptul de a supraveghea întreținerea și educația copilului și trebuie să fie informat în consecință cu privire la alegerile importante legate de viața copilului;

-Respinge dlui Serghei Lungu idea de depunere a cererii de interzicere a ieșirii copilului de pe teritoriul francez;

-Fixează și stabilește reședința obișnuită a copilului minor ***** la domiciliul dlui Serghei Lungu;

-Nu există niciun motiv pentru a acorda drepturi de vizită și cazare dnei Doina Bularga;

-Nu este nevoie să se pronunțe cu privire la contribuția financiară la întreținerea și educația copilului în lipsa unei cereri din partea dlui Serghei Lungu;

-Fiecare parte își va păstra responsabilitatea pentru cheltuielile suportate de acesta.

În dezacord cu încheierea emisă recurentul Doina Bularga la data de 03 iulie 2025 a depus recurs împotriva încheierii judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025, în care a solicitat:

-repunerea în termenul de procedură pentru depunerea cererii de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 08.04.2025, dosar nr.9-3/24,

-admiterea cererii de recurs,

-casarea integrală a încheierii Judecătoriei Cimișlia din 08.04.2025, dosar nr.9- 3/24, precum și adoptarea unei decizii prin care să fie respinsă cererea cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării hotărârii judecătorești străine

nr.RG 24/03424 -Nr. Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024 a Tribunalului Judiciar din Pontoise, Republica Franceză,

-dispunerea examinării cauzei în regim de urgență.

Consideră că încheierea judecătorească contestată este neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu încălcarea flagrantă a normelor de drept aplicabile, respectiv a condițiilor legale imperative pentru încuviințarea executării hotărârilor judecătorești străine, precum și prin nerespectarea dreptului la apărare atât în procedura străină, cât și în cea națională, motiv pentru care este formulată prezenta cerere, susținută de următoarele argumente.

1. Aspecte privind termenul de exercitare a căii de atac.

Doina Bularga a luat cunoștință de încheierea Judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025 prin intermediul executorului judecătoresc Zamșa Valentina, care a contactat-o telefonic în data de 26.06.2025 și a invitat-o la biroul său, unde, la data de 27.06.2025, i-a fost înmânat titlul executoriu întemeiat pe încheierea judecătorească contestată.

Ulterior, a depus cerere la Judecătoria Cimișlia pentru a avea acces la dosarul civil, iar la data de 30.06.2025 a luat cunoștință efectiv atât cu încheierea judecătorească din 08 aprilie 2025, cât și cu celelalte înscrisuri anexate.

Se precizează că Doina Bularga a locuit în Republica Franceză împreună cu Serghei Lungu pe parcursul anului 2023 până în luna aprilie 2024. Din această relație a rezultat un copil minor, ***** născut la data de *****. Aceasta a revenit în Republica Moldova la data de 27.04.2024, fiind nevoită să părăsească teritoriul Republicii Franceze din cauza actelor de violență fizică repetate comise de concubinul său, Lungu Serghei, inclusiv în prezența copilului minor, aspecte sesizate autorităților franceze competente.

Lungu Serghei avea cunoștință despre domiciliul acesteia pe teritoriul Republicii Moldova, altfel nu ar fi formulat cererea de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine.

De altfel, atât până la înregistrarea cererii de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine, cât și în timpul procedurii din fața instanței de fond, intimatul s-a prezentat la locul de muncă al acesteia, Grădinița de copii nr. 64 din municipiul Chișinău, precum și la instituția unde este înmatriculat copilul minor, Lungu Liviu. Cu toate acestea, el nu i-a comunicat niciodată nici despre existența hotărârii judecătorești emisă de Tribunalul Judiciar din Pontoise, Republica Franceză, și nici despre faptul că pe rolul Judecătoriei Cimișlia se află o cerere de recunoaștere a respectivei hotărâri judecătorești străine.

Această împrejurare este menționată și în caracteristica eliberată de directorul grădiniței, doamna Luca Natalia, anexată la prezenta cerere.

Având în vedere cele expuse mai sus, se solicită ca termenul de exercitare a recursului să fie calculat începând cu data de 30.06.2025, data la care s-a luat

efectiv cunoștință de încheierea judecătorească contestată.

Or, conform art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

De asemenea, potrivit art. 111 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Prin urmare, momentul de referință care determină începerea curgerii termenului procedural este data comunicării actului procedural. În temeiul normelor legale invocate, termenul pentru declararea recursului a început să curgă la data de 30.06.2025, ceea ce conduce la concluzia că recursul a fost formulat în termen.

Totuși, în ipoteza în care instanța de recurs va considera că recursul a fost declarat tardiv, se solicită repunerea Doinei Bularga în termenul procedural, invocându-se motive întemeiate în acest sens. Se precizează că aceasta nu a avut cunoștință despre emiterea încheierii judecătorești contestate și, respectiv, despre emiterea titlului executoriu și demararea procedurii de executare silită — aspecte care reies chiar din conținutul încheierii judecătorești și din avizele de recepție anexate, pe care este consemnată mențiunea „nereclamat”.

Astfel, conform art. 116 alin. (1) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

În speță, întrucât se află în imposibilitate obiectivă de a-și exercita drepturile procedurale în termen, solicită repunerea în termen pentru formularea recursului împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025.

2.Aspecte privind netemeinicia și ilegalitatea încheierii judecătorești

În fapt, la data de 31 octombrie 2024, Serghei Lungu, prin intermediul avocatului, a depus cerere cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării hotărârii judecătorești străine nr. RG 24/03424 -Nr. Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024 a Tribunalului Judiciar din Pontoise, Republica Franceză, persoană interesată Doina Bularga.

În susținerea cererii a indicat că la data de 25.07.2024, instanța de judecată a Tribunalului Judiciar din Pontoise, Republica Franceză (prima instanță)... a examinat dosarul nr. RG 24/03424 -Nr. Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024 la cererea lui Serghei Lungu cu privire la exercitarea autorității părintești asupra copilului minor *****, născut la *****, stabilirea reședinței obișnuite a copilului minor și a drepturilor de vizită-părintești necăsătoriți, și a pronunțat o

hotărâre definitivă și irevocabilă, prin necontestare și executorie, prin care s-a dispus că:

-Serghei Lungu va exercita exclusiv autoritatea părintească;

-părintele care nu exercită autoritatea părintească își păstrează dreptul de a supraveghea întreținerea și educația copilului și trebuie să fie informat în consecință cu privire la alegerile importante legate de viața copilului;

-respinge dlui Serghei Lungu idea de depunere a cererii de interzicere a ieșirii copilului de pe teritoriul francez;

-fixează și stabilește reședința obișnuită a copilului minor ***** la domiciliul dlui Serghei Lungu;

-nu există nici un motiv pentru a acorda drepturi de vizită și cazare dnei Doina Bularga;

-nu există nevoie să se pronunțe cu privire la contribuția financiară la întreținerea și educația copilului în lipsa unei cereri din partea dlui Serghei Lungu;

-fiecare parte își va păstra responsabilitatea pentru cheltuielile suportate de acesta,

-Decizia este cu drept executoriu cu titlu provizoriu;

-oricare nouă sesizare la judecătorul afacerilor de familie al instanței de judecată a Tribunalului din Pontoise va trebui să fie făcută mai întâi cu obiectul prealabil al unei tentative de mediere familială conform dispozițiilor art. 7 din Legea nr.2016-1547 din 18.11.2016 de modernizare a justiției din secolul 21 și aceasta sub sancțiunea admisibilității;

-Revine părții celei mai diligente să notifice această hotărâre de către un executor judecătoresc în termenul de 6 luni de la data dictării acesteia, iar în caz contrar hotărârea va fi nulă în aplicarea art.478 din Codul de procedură civilă;

-prezenta decizie va fi supusă recursului de apel în termenul de 1 lună de la comunicarea executorului judecătoresc, la grefa Curții de Apel din Versailles.

Procedura de recunoaștere și încuviințare a executării silite reprezintă procedura judiciară prin care instanța națională competentă a Republicii Moldova recunoaște efectele hotărârii străine pe teritoriul Republicii Moldova și încuviințează ca aceasta să fie executată. Deci, în procedura dată se acordă hotărârii judecătorești străine atât autoritate de lucru judecat, cât și forță executorie.

Dat fiind faptul că procedura de recunoaștere și executare a hotărârilor judecătorești străine reprezintă o procedură de control, instanța sesizată este în drept doar de a verifica temeiurile și condițiile prevăzute de lege pentru acordarea forței executorii hotărârii străine.

2.1. În speță, instanța judecătorească, a emis un act judecătoresc în contradicție cu dispozițiile legale aplicabile încuviințării și recunoașterii hotărârii judecătorești străine.

Unul dintre motivele de ilegalitate a încheierii contestate constă în faptul că

cererea de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine a fost soluționată în lipsa Doinei Bularga, fără efectuarea unei citări legale, astfel încât aceasta a fost lipsită de posibilitatea exercitării dreptului la apărare, respectiv de a formula obiecții și de a depune probe.

Deși la dosar există mai multe citații expediate pe numele acesteia, acestea au fost trimise la o adresă unde nu locuiește nimeni, și aceasta în condițiile în care Lungu Serghei cunoștea atât locul de muncă, cât și grădinița unde este înmatriculat copilul minor comun. Mai mult decât atât, Lungu Serghei știa foarte bine că la adresa indicată de dânsul în cerere (r-l Cimișlia, s. Sagaidac) nu locuiește nimeni, astfel încât nu exista cine să recepționeze corespondența.

Prin urmare, Doina Bularga nu a fost informată despre procesul aflat pe rolul instanței și, mai mult, nu a avut posibilitatea de a formula obiecții sau de a prezenta probe, iar în materialele dosarului civil lipsesc informații care să confirme comunicarea prin orice modalitate privind necesitatea de a se prezenta la ședințele de judecată, precum și locul, data și ora examinării sau posibilitatea de a înainta obiecții pe marginea cererii.

Potrivit art. 470 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine se examinează în ședință de judecată, cu înștiințarea legală a debitorului despre locul, data și ora examinării. Neprezentarea din motive neîntemeiate a debitorului citat legal nu împiedică examinarea cererii.

Din materialele cauzei civile rezultă că încheierea privind acceptarea în procedură a cererii avocatului, precum și citația pentru ședința de judecată fixată pentru data de 17.12.2024 au fost restituite cu mențiunea „nereclamat”, ceea ce confirmă lipsa citării efective.

Totodată, încheierea judecătorească a fost emisă în lipsa Doinei Bularga și fără respectarea obligației de citare legală, însă din înscrisurile prezentate și anexate la cerere rezultă că Lungu Serghei a aflat despre faptul că aceasta, împreună cu copilul minor, se află pe teritoriul Republicii Moldova, prin intermediul fratelui său. Astfel, existau posibilități reale și efective de a afla domiciliul sau locul aflării acesteia. În asemenea condiții, instanța de fond era obligată să dispună citarea publică numai în cazul în care reclamantul ar fi făcut dovada că, în ciuda tuturor eforturilor, nu a reușit să stabilească domiciliul sau locul aflării Doinei Bularga. Numai în acest caz citarea publică prin publicitate ar fi fost justificată.

Lipsa dovezii de recepție a actului judiciar este incompatibilă cu cerințele articolului 6 din CEDO privind dreptul la un proces echitabil.

Or, potrivit art. 6 CEDO dreptul la un proces echitabil și la apărare este garantat, fapt de care a fost privată la examinarea cererii date.

Astfel, se consideră că reclamantul a acționat cu rea-credință, tăinuind faptul

că cunoaște locul aflării Doinei Bularga, având intenția de a nu îi aduce la cunoștință citația, inducând, astfel, în eroare instanța de judecată. Totodată, instanța de fond, dispunând citarea acesteia prin publicitate, nu s-a asigurat că actul de procedură i-a fost comunicat efectiv.

2.2. Un alt aspect esențial constituie faptul că hotărârea judecătorească străină a fost pronunțată în lipsa sa, fără a fi efectuată o citare legală și fără să i se acorde posibilitatea reală de a participa la proces și a-i exercita dreptul la apărare.

Potrivit art. 469 alin. (3) lit. c) din Codul de procedură civilă, la cerere se anexează... actul care confirmă că partea împotriva căreia s-a emis hotărârea, deși a fost înștiințată legal, nu a participat la proces.

Reieșind din conținutul înscrisurilor anexate, respectiv hotărârea judecătorească străină, rezultă că ea nu a fost prezentă la examinarea cauzei, precum și alte probe care ar confirma înștiințarea sa legală despre litigiul dat, (aviz recomandat, cotor de primire etc.) lipsesc.

În aceste condiții, sunt aplicabile prevederile art. 471 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia recunoașterea hotărârii judecătorești străine poate fi refuzată expres dacă partea împotriva căreia este emisă hotărârea a fost lipsită de posibilitatea prezentării la proces, nefiind înștiințată legal despre locul, data și ora examinării cauzei.

Prin urmare, circumstanțele date constituiau un motiv expres de refuz al recunoașterii hotărârii judecătorești străine.

În pofida acestor prevederi clare și a probelor administrate, instanța judecătorească a constatat că nu există temeiuri legale ce ar atrage după sine refuzul de a încuviința executarea hotărârii civile străine a Republicii Franceze pe teritoriul Republicii Moldova, pronunțând astfel o hotărâre contrară legii.

2.3.Deși, pe de o parte, în motivarea hotărârii judecătorești, instanța face referire la prevederile alin. (4) art. 476 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora hotărârile judecătorești străine prin care s-au luat măsuri de asigurare a acțiunii și cele cu executare provizorie nu pot fi puse în executare pe teritoriul Republicii Moldova, pe de altă parte admite cererea depusă de Serghei Lungu și recunoaște și încuviințează executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii judecătorești străine, fără să aibă în vedere că din conținutul hotărârii judecătorești străine se indică expres:

„Reamintește: Decizia este cu drept executoriu cu titlu provizoriu” (f.d. 11 verso).

Totodată, în dispozitivul aceleași hotărâri este explicat că:

„Reamintește: revine părții celei mai diligente să notifice această hotărâre de către un executor judecătoresc în termenul de 6 luni de la data dictării acesteia, iar în caz contrar hotărârea va fi nulă în aplicarea art. 478 din Codul de procedură

civilă.

Spune: prezenta decizie va fi supusă recursului de apel în termenul de 1 lună de la comunicarea executorului judecătoresc, la grefa Curții de Apel din Versailles. ”

Din cele sus indicate, reiese că hotărârea judecătorească este cu drept executoriu cu titlu provizoriu, astfel încât asemenea hotărâri nu pot fi puse în executare pe teritoriul Republicii Moldova.

Mai mult decât atât, o condiție obligatorie pentru a admite o cerere privind recunoașterea unei hotărâri străine este anexarea la cerere a actului oficial care atestă rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești străine.

În motivarea hotărârii supuse contestării, instanța a constatat că „actul judecătoresc (hotărârea tribunalului străin) a devenit definitivă, irevocabilă și executorie, însă la moment nerecunoscută și neexecutată pe teritoriul Republicii Moldova”, cu referire la f.d. 13-13 verso.

Într-adevăr, la materialele cauzei este anexat un Certificat fără apel, eliberat la 25 septembrie 2024 de Curtea de Apel din Versailles, prin care se menționează că până în prezent nu a fost depusă la grefa Curții de Apel din Versailles nicio declarație de apel a unei hotărâri pronunțate de judecătorul de la instanța de familie din Pontoise, din 25 iulie 2024, sub numărul RG 24/03424.

Totuși, instanța nu a ținut cont de faptul că Doina Bularga nu a fost înștiințată cu privire la examinarea cererii și emiterea hotărârii, respectiv nu avea cum să cunoască despre hotărâre pentru a o putea contesta.

Mai mult decât atât, conform dispozițiilor din hotărâre, reclamantul avea obligația să aducă la cunoștința Doinei Bularga hotărârea dată prin intermediul executorului judecătoresc, în termen de 6 luni de la pronunțare, iar termenul pentru exercitarea căii de atac la grefa Curții de Apel din Versailles începea să curgă de la data comunicării efective de către executorul judecătoresc.

În continuare, în cazul necomunicării actului judecătoresc în termen de 6 luni, se atrage nulitatea hotărârii în temeiul art. 478 din Codul de procedură civilă a țării emitente.

Despre acest fapt se menționează în dispozitivul hotărârii: „revine părții celei mai diligente să notifice această hotărâre de către un executor judecătoresc în termen de 6 luni de la data dictării acesteia, iar în caz contrar hotărârea va fi nulă în aplicarea art. 478 din Codul de procedură civilă.”

Prin urmare, hotărârea judecătorească, fiind cu drept executoriu cu titlu provizoriu, urma să-i fie comunicată Doinei Bularga prin intermediul executorului judecătoresc într-un termen de 6 luni de la momentul emiterii. Deoarece actul nu i-a fost comunicat în termenul indicat, acesta este nul, adică și-a încetat efectul prin necomunicare în termenul oferit de instanță, respectiv nu mai este valabil și, în final, nu poate fi recunoscut pe teritoriul Republicii Moldova după expirare a șase

luni de la data emiterii.

Or, cu hotărârea judecătorească aceasta a luat cunoștință abia la 30.06.2025, după aproape un an, iar termenul de o lună pentru contestare începe să curgă din data comunicării.

Totodată, subsidiar, este nulă și încheierea contestată, deoarece încuviințează și recunoaște un act nul, în temeiul exigențelor legii țării emitente.

Drept concluzie, se menționează că, la examinarea prezentei cereri de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine, instanța trebuia să verifice dacă dreptul la apărare al Doinei Bularga a fost respectat, dacă procedura străină a fost echitabilă, dacă citarea a fost făcută legal și complet, dacă a fost respectată procedura stabilită în baza hotărârii judecătorești străine, precum și dacă hotărârea este în vigoare pe teritoriul statului străin.

Având în vedere cele descrise supra, instanța, în contradicție cu prevederile art. 471 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civil, a emis o încheiere viciată de ilegalitate, care este supusă anulării.

2.4.Și nu în ultimul rând, urmează a se atrage atenția că instanța judecătorească a examinat cererea într-o manieră superficială, contrar dispozițiilor legale, precum și a apreciat subiectiv probele, fără a ține cont de interesul superior al copilului minor.

Potrivit art. 16 și art. 17 din Legea nr. 338 din 15.12.1994 cu privire la drepturile copilului, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului. Copilul separat de un părinte sau de ambii părinți, care locuiește în Republica Moldova sau în orice altă țară, are dreptul să întrețină relații personale și contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

În același context, potrivit art. 52 alin. (1), art. 53 și art. 61 din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinți, cu buneii, frații, surorile și cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinților, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinții au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei; copilului i se garantează apărarea drepturilor și intereselor sale legitime. Apărarea drepturilor și intereselor legitime ale copilului se asigură și sunt apărate de părinți.

Cu titlul de principiu, interesul superior al copilului este un concept consacrat la nivel internațional încă din 1959 de Declarația Drepturilor Copilului. Treizeci de ani mai târziu, Convenția internațională privind drepturile copilului (care deține recordul în materie de ratificare din partea statelor) include interesul superior alături de principiile nediscriminării, al dreptului la viață și dezvoltare și al dreptului la opinie al copilului (G. Ifezue, M. Rajabali). Sintagma interesul

superior al copilului este inserată în articolele care privesc separarea de părinți, reîntregirea familiei, responsabilitățile parentale, privarea de mediul familial și îngrijirea alternativă, adopția, separarea de adulții aflați în detenție, garanții procedurale, inclusiv prezența părinților la ședințe de judecată în cauze penale care implică copiii în conflict cu legea.

În scopul stabilirii interesului superior Convenția internațională privind drepturile copilului identifică două etape: „evaluarea interesului superior" (aprecierea tuturor elementelor și circumstanțelor (necesare pentru a lua o decizie într-o situație specifică, pentru un anumit copil sau grup de copii) și „determinarea interesului superior" (ca proces formal cu garanții procedurale stricte, bazat pe evaluare).

Elementele care stau la baza activității de evaluare sunt opiniile copilului, identitatea acestuia (sex, orientare sexuală, origine națională, religie și credințe, identitate culturală, personalitate), păstrarea mediului familial și menținerea relațiilor, îngrijirea, protecția și siguranța copilului, existența unor situații de vulnerabilitate, respectarea dreptului la sănătate și a dreptului la educație al copilului.

Deși nu este expres prevăzut în Convenția Europeană a drepturilor omului, interesul superior al copilului este un factor determinant în soluționarea de către Curtea Europeană a drepturilor omului (CEDO) a cazurilor în care copiii sunt implicați. Acestea intră sub incidența dreptului la viață privată și al relațiilor de familie (art.8 din Convenția europeană) și poate acoperi relațiile dintre părinți și copii după divorț, păstrarea legăturilor personale și a contactului direct cu ambii părinți, dreptul de vizitare al minorilor, condițiile adopției, atribuirea numelui copilului, vocația succesorală, drepturile copilului născut din afara căsătoriei etc.

La determinarea locului de trai al copilului minor, instanța judecătorească va ține cont de egalitatea în drepturi, obligațiile mamei și ale tatălui, precum, și opinia și interesele copilului.

În speță, la materialele cauzei nu există nici o probă care să ateste legătura psihologică dintre mamă și copilul minor și dintre tată și copilul minor, impactul despărțirii acestora asupra stării psihoemoționale, în lipsa unei examinări psihologice cu privire la dorința copiilor de a domicilia cu unul dintre părinți, cu privire la mediul în care se educă copiii și dacă schimbarea acestui mediu va fi mai favorabilă pentru starea lor fizică și psihică.

Este de menționat că copilul minor locuiește împreună cu Doina Bularga. Aceasta este în măsură să îi asigure condițiile necesare pentru o dezvoltare corespunzătoare, atât sub aspect material, cât și sub aspect moral și afectiv. Dispunând de posibilități materiale suficiente și având o conduită morală ireproșabilă, poate asigura și garanta în continuare copilului o bună creștere și educare. Relația dintre Doina Bularga și copil este una puternică și afectuoasă,

caracterizată printr-un climat familial armonios, amiabil și binevoitor, unde predomină o atmosferă liniștită, stabilă, favorabilă dezvoltării psihice și emoționale a copilului.

Copilul frecventează Grădinița de copii nr. 64 din municipiul Chișinău, unde aceasta activează în funcția de ajutor de educator, ceea ce îi permite să fie permanent alături de copil.

2.5. De asemenea, se menționează că, după ce Doina Bularga a făcut cunoștință cu titlul executoriu, Serghei Lungu a comunicat doamnei directoare de la grădiniță că dorește să ia actele copilului pentru a-l înmatricula la o altă instituție preșcolară.

Se exprimă temerea că acesta ar încerca să scoată copilul din țară, ceea ce ar putea genera o traumă psihică asupra minorului și ar aduce atingere interesului său superior.

În conformitate cu alin. (2) art. 192 din Codul de procedură civilă, cauzele privind încasarea pensiei de întreținere, apărarea drepturilor și intereselor minorului, repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății ori prin deces, litigiile de muncă, contestarea, actelor normative, a hotărârilor, acțiunilor sau inacțiunilor autorităților publice, ale altor organe și organizații, ale persoanelor oficiale și funcționarilor publici se judecă de urgență și în mod prioritar.

Dat fiind faptul că prezenta cauză se încadrează în categoria celor care, potrivit legii, se judecă de urgență și cu prioritate, se solicită respectuos urgentarea examinării acesteia. (f.d. 95-104)

La data de 08 iulie 2025 în adresa Curţii de Apel Sud sediul Comrat a parvenit cerere de recurs suplimentară (f.d. 119-120) prin care a solicitat

1.Repunerea în termenul de procedură pentru depunerea cererii de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 08.04.2025, dosar nr.9-3/24.

2.Admiterea cererii de recurs.

3.Casarea integrală a încheierii Judecătoriei Cimișlia din 08.04.2025, dosar nr.9-3/24, precum și adoptarea unei decizii prin care să fie respinsă cererea cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării hotărârii judecătorești străine nr.RG 24/03424 -Nr. Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024 a Tribunalului Judiciar din Pontoise, Republica Franceză.

4.Dispunerea examinării cauzei în regim de urgență.

5.Dispunerea suspendării executării hotărârii atacate cu recurs până la examinarea definitivă a cererii de recurs.

Menționează că prin cerere de recurs înregistrată la data de 04.07.2025 a solicitat instanței de recurs: repunerea în termenul de procedură pentru depunerea cererii de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 08.04.2025, dosar nr.9-3/24, admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii judecătoriei

Cimișlia din 08.04.2025, dosar nr.9-3/24, precum și adoptarea unei decizii prin care să fie respinsă cererea cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării hotărârii judecătorești străine nr. RG 24/03424-Nr. Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024 a Tribunalului Judiciar din Pontoise, Republica Franceză, dispunerea examinării cauzei în regim de urgență.

În conformitate cu art. 255 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească se execută, în modul stabilit de lege, după ce rămâne definitivă, cu excepția cazurilor de executare imediată după pronunțare.

Dat fiind faptul că în baza încheierii judecătorești contestate a fost emis titlu executoriu, care urmează a fi pus în executare silită, or, anume în legătură cu acest fapt a fost contactată de către executorul judecătoresc Valentina Zamșa, astfel încât intimatul în orice moment poate să îi ia copilul și să îl scoată din țară, ceea ce ar putea genera o traumă psihică asupra minorului și ar aduce atingere interesului său superior. Reiterează că la dosarul civil lipsește o evaluare psihologică a copilului minor, prin care ar fi fost stabilită legătura psihologică dintre mamă și copilul minor și dintre tată și copilul minor, influența despărțirii acestora asupra stării psiho-emoționale, în lipsa unei examinări psihologice cu privire la dorința copilului de a domicilia cu unul dintre părinți, cu privire la mediul în care se educă copilul și dacă schimbarea acestui mediu va fi mai favorabilă pentru starea lui fizică și psihică. Consideră că în ipoteza în care va fi pus în executare titlul executoriu, fără o cercetare minuțioasă a celor menționate, vor surveni consecințe nefaste pe care le-ar putea produce desfășurarea procedurii de executare. Prin urmare, este primordial a suspenda executarea documentului executoriu până la examinarea recursului. (f.d. 119-120)

La data de 09 iulie 2025 dosarul a parvenit în adresa Curţii de Apel Sud sediul Comrat spre examinare. (f.d.122)

Ulterior, în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului declarat de către Doina Bularga împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025, părților comunicându-li-se despre necesitatea prezentării referinței la recursul declarat. (f.d. 127)

Prin încheierea Completul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat din 21 iulie 2025, s-a respins cererea de repunere în termen de declarare a recursului depusă de Doina Bularga din motiv că recursul a fost depus în termenul legal de 15 zile, prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recurs, Completul de judecată conclude asupra necesității admiterii recursului declarat de către Doina Bularga ca întemeiat, cu casarea încheierii Judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025 și restituirea cauzei la rejudecare, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.424 alin.(1) din Codul de procedură civilă,

curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art.426 alin.(3) din Codul de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*.

Potrivit art.427 lit.b) din Codul de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată*.

În ședința instanţei de recurs s-a constatat că, la 31 octombrie 2024 (data de pe plicul poștal), Serghei Lungu, prin intermediul avocatului Alexandru Chisnencu a depus cerere cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării hotărârii judecătorești străine nr. RG 24/03424-Nr. Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024 a Tribunalului Judiciar din Pontoise, Republica Franceză, persoană interesată Doina Bularga.

Prin încheierea judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025, a fost admisă cererea depusă de Serghei Lungu, reprezentat de avocatul Alexandru Chisnencu.

S-a recunoscut și s-a încuviințat executarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii judecătorești străine nr. RG 24/03424 – nr. Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024, pronunțată de Tribunalul Judiciar din Pontoise, Republica Franceză, prin care s-a dispus:

-Serghei Lungu va exercita exclusiv autoritatea părintească;

-Părintele care nu exercită autoritatea părintească își păstrează dreptul de a supraveghea întreținerea și educația copilului și trebuie să fie informat în consecință cu privire la alegerile importante legate de viața copilului;

-Respinge dlui Serghei Lungu idea de depunere a cererii de interzicere a ieșirii copilului de pe teritoriul francez;

-Fixează și stabilește reședința obișnuită a copilului minor ***** la domiciliul dlui Serghei Lungu;

-Nu există niciun motiv pentru a acorda drepturi de vizită și cazare dnei Doina Bularga;

-Nu este nevoie să se pronunțe cu privire la contribuția financiară la întreținerea și educația copilului în lipsa unei cereri din partea dlui Serghei Lungu;

-Fiecare parte își va păstra responsabilitatea pentru cheltuielile suportate de acesta.

În dezacord cu încheierea emisă recurentul Doina Bularga la data de 03 iulie 2025 a depus recurs împotriva încheierii judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025.

Completul de judecată consideră că, în speța dată, instanța a admis încălcări

procedurale, și anume a fost încălcată procedura de citare corespunzătoare a participanților la proces.

Potrivit prevederilor art.470 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *cererea de recunoaştere a hotărîrii judecătoreşti străine se examinează în şedinţă de judecată, cu înştiinţarea legală a debitorului despre locul, data şi ora examinării. Neprezentarea din motive neîntemeiate a debitorului citat legal nu împiedică examinarea cererii.*

Din norma juridică indicată rezultă că cererea de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine se examinează în ședință de judecată, cu înștiințarea obligatorie și corespunzătoare a debitorului despre locul, data și ora examinării.

Din materialele cauzei rezultă că cererea depusă de Serghei Lungu, prin intermediul avocatului Alexandru Chisnencu, având ca persoana interesată pe Doina Bularga și Ministerul Justiției, cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării hotărârii judecătorești străine nr. RG 24/03424–Nr. Portalis DB3U-W-B71-N3GZ din 25 iulie 2024, emisă de Tribunalul Judiciar din Pontoise, Republica Franceză, a fost acceptată spre examinare prin încheierea instanței din 07 noiembrie 2024, fiind fixată ședința de judecată pentru data de 17 decembrie 2024, ora 09:00 (f.d.34).

Citația expediată pe numele Doinei Bularga la adresa: or. Cimișlia, satul Sagaidac, a fost returnată instanței cu mențiunea poștală „nereclamat” (f.d.36–37).

Ședința de judecată stabilită pentru 17 decembrie 2024 a fost amânată pentru data de 24 ianuarie 2025, fiind dispusă citarea Doinei Bularga prin publicitate în conformitate cu prevederile art.108 din Codul de procedura civilă.

Potrivit art.108 alin.(1) din Codul de procedură civilă, dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut şi reclamantul dă asigurări că, deşi a făcut tot posibilul, nu a reuşit să afle domiciliul acestuia, preşedintele instanţei dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

Completul de judecată consideră că instanța de fond nu a avut temeiuri pentru aplicarea prevederilor art.108 din Codul de procedură civilă, deoarece după cum s-a constatat Bularga Doina domiciliază în mun.Chișinău pe str.Andrei Doga 39/3, ap. 6, iar din materialele cauzei nu rezultă faptul că reclamantul a făcut tot posibilul pentru a stabili domiciliul cet.Bulgara D., însă nu a reușit.

În acest context Completul menționează că din conținutul caracteristicei preșcolarului Lungu Liviu rezultă că, copilul este înmatriculat la grădinița de copii nr. 64 din Chișinău din luna august 2024 și pe tot parcursul acestei perioade a frecventat grădinița în mod regulat, fiind însoțit zilnic de mama sa - Bularga Doina.

În același timp, Lungu Serghei, reclamantul în cauză, practic nu participă la viața copilului, fiind prezent doar de două ori în perioada menționată - în ajunul sărbătorilor de iarnă, în decembrie 2024, și la sfârșitul lunii iunie 2025.(f.d.108)

Prin urmare, în opinia Completului, Lungu Serghei, știind că copilul

frecventează grădinița în mun.Chișinău și conștientizând că acesta nu locuiește efectiv în orașul Cimișlia, nu a întreprins nicio măsură pentru a notifica corespunzător schimbarea locuinței mamei și a copilului. Mai mult, nu a informat instanța judecătorească despre aceste împrejurări pe parcursul procesului judiciar.

Astfel, argumentele lui Lungu Serghei că nu știe unde locuiește – Bularga Doina ridică îndoieli întemeiate, întrucât el este informat despre frecventarea grădiniței de către copil în ***** și nu a întreprins nicio acțiune pentru a obține informații precise privind locul de reședință al mamei și al copilului.

Având în vedere aceste împrejurări și luând în considerare explicațiile lui Bularga Doina, Completul ajunge la concluzia că instanța de fond nu a avut temeiuri suficiente pentru a notifica pe ultima prin mijloacele mass-media.

CEDO a subliniat în mod repetat importanța notificării eficiente și în timp util a părților în procesele civile, deoarece aceasta reprezintă o parte integrantă a dreptului la un proces echitabil (articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale).

Curtea remarcă faptul că reclamantul este obligat să întreprindă pași rezonabili și adecvați pentru ca pârâtul să fie notificat corespunzător cu privire la procesul judiciar. Aceasta include:

Utilizarea datelor de contact cunoscute ale pârâtului.

Căutarea adresei, dacă locația exactă nu este cunoscută, apelând la sursele disponibile posibile.

Utilizarea canalelor oficiale pentru transmiterea notificărilor.

Dacă nu este posibilă înmânarea personală a notificării, Curtea admite metode alternative de notificare (de exemplu, publicarea în publicații oficiale), dar numai după ce au fost epuizate toate celelalte măsuri rezonabile.

Astfel, Completul de judecată concluzionează că instanța de fond nu a garantat persoanei interesate Bularga Doina posibilitatea de a fi prezent în ședința de judecată, de a prezenta probe și alte date importante pentru soluționarea cauzei, precum și de a participa la dezbaterile judiciare, de a înainta obiecții, și a da explicații pe cazul dat, după cum rezultă din prevederile art.56 din Codul de procedură civilă.

Potrivit prevederilor art.26 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, procesele civile se desfăşoară pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei. Instanţa care judecă cauza îşi păstrează imparţialitatea şi

obiectivitatea, creează condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei.

În conformitate cu prevederile art.27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Astfel, Completul de judecată consideră că, prima instanţă examinând acţiunea în lipsa pârâtului Bularga Doina, a încălcat principiul egalităţii părţilor în drepturile procedurale, din care considerente argumentele invocate de apelant, Completul le consideră fondate.

Potrivit prevederilor art.56 alin.(1) - (2) din Codul de procedură civilă, participanţii la proces sânt în drept să ia cunoştinţă de materialele dosarului, să facă extrase şi copii de pe ele, să solicite recuzări, să prezinte probe şi să participe la cercetarea lor, să pună întrebări altor participanţi la proces, martorilor, experţilor şi specialiştilor, să formuleze cereri, să reclame probe, să dea instanţei explicaţii orale şi scrise, să expună argumente şi considerente asupra problemelor care apar în dezbaterile judiciare, să înainteze obiecţii împotriva demersurilor, argumentelor şi considerentelor celorlalţi participanţi, să atace actele judiciare şi să-şi exercite toate drepturile procedurale acordate de legislaţia procedurală civilă. Participanţii la proces se bucură de drepturi procesuale egale şi au obligaţii procesuale egale, cu unele excepții stabilite de lege în dependenţă de poziţia pe care o ocupă în proces.

Procedura civilă se bazează pe principiile legalității, publicității, egalității părților în drepturi, însă necitarea sau citarea ilegală a părților, încalcă de fapt, aceste principii.

În cazul dat, nu poate fi vorba nici de o oarecare concurență sau egalitate a părților, atunci când una dintre părți la proces este lipsită, de fapt, de posibilitatea realizării drepturilor procedurale și exercitarea obligațiunilor procedurale, în urma citării ilegale. Într-o asemenea situație, judecata nu exercită obligația privind acordarea contribuției persoanelor în realizarea drepturilor lor și crearea condițiilor pentru o cercetare amplă a probelor, ce îi sunt asumate.

Astfel, se încalcă principiul când, instanța nu poate cerceta nemijlocit toate probele, dat fiind faptul că o parte nu a avut posibilitatea de a se prezenta la proces, și astfel, nu a putut prezenta instanței toate probele, totodată se încalcă principiul egalității tuturor în fața legii, atunci când o parte este lezată în drepturi.

Așadar, participantul la proces, fiind lipsit de drept de a fi prezent în cadrul acestuia, nu poate nemijlocit urmări derularea ședinței de judecata, totodată, se încalcă principiul publicității.

Mai mult ca atât, Completul menționează, că examinarea cauzei în lipsa participantului la proces ca și o citare ilegală a părții este o încălcare directă a

principiului legalității, și anume, lipsirea persoanei de dreptul de a-și apăra interesele și drepturile sale prin orice modalitate, inclusiv, prin cea judecătorească.

Totodată, Curtea Europeana a drepturilor omului a recunoscut citarea ilegală ca fiind încălcarea art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ce statuează dreptul la un proces echitabil, (cazul Mokrushina contra Russiei, din 05 octombrie 2006, plângerea nr. 23377/02, Godorozea contra Moldovei, plângerea nr. 17023/05, hotărârea din 09 octombrie 2009 și altele).

În același timp, Curtea Europeana pentru Drepturile Omului reiterează, că Convenția nu prevede garantarea drepturilor care sunt teoretice, însă garantează drepturile practice și efective (cauza Multiplex contra Croației , № 58112/00, § 44, 10 iulie 2003). Instanța admite, că dreptul la un proces public echitabil va fi lipsit de orișicare sens, dacă partea pe cauza nu a fost citată despre locul ședinței într-un mod cuvenit pentru a avea posibilitatea de a fi prezent, ca el sau ea ar putea decide exercitarea dreptului său, stabilit de legislația internă, de a se prezenta în instanță.

Astfel, Completul de judecată consideră că dispoziția instanței menționată mai sus trebuie anulată, întrucât a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale ale Codului de procedură civilă al RM, cu trimiterea cauzei spre reexaminare în aceeași instanță, dar într-un alt complet de judecată.

Ținând cont de cele expuse mai sus, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite recursul declarat şi de a casa încheierea Judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025, cu restituirea cauzei în primă instanță spre rejudecare, în aceeași instanță și în alt complet de judecată.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.426, art.427 lit.b) din Codul de procedură civilă, *Completul de judecată*

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de către Doina Bularga.

Se casează încheierea Judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2025, în pricina civilă la cererea depusă de Serghei Lungu, prin intermediul avocatului Alexandru Chisnencu, persoanele interesate Doina Bularga și Ministerul Justiției cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării hotărârii judecătorești străine din 25 iulie 2024 a Tribunalului Judiciar din Pontoise, Republica Franceză, ***cu restituirea spre rejudecare a problemei soluționate prin încheierea casată în aceiași instanță de judecată, în alt complet de judecată***.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii și se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

Președinte de ședință, judecător: Judecător: Judecător:

Mironov Andrei Hudoba Valeri Colev Grigori